

Anførte har Udvalget maattet formene, at Ud-
kastet trænger til en større Klarhed og supple-
rende Bestemmelser angaaende de her paapegede
Forhold, og med Hensyn til den Retning, i
hvilken disse Bestemmelser maatte ønskes truffe,
har man ikke været i Tvivl om, at ligesaa hen-
sigtsmæssigt som det vil være at concentrere
alle Dverformhunderimidlernes Bestyrelse i Kjø-
benhavn, ligesaa uhenfigtsmæssigt maatte det an-
sees, om man vilde tage de øvrige Forretnin-
ger med Hensyn til Forsorgen for de Umyn-
dige bort fra de stedlige Myndigheder, der
have Leilighed til i Nærheden at gjøre sig be-
kjendt med de i Betragtning kommende For-
hold, for at henlægge dem til en Embedsmand
i Kjøbenhavn, hvis Tilsyn med, at Bærgerne
rundt omkring i Landet opfyldte, hvad der paa-
hviler dem, i Virkeligheden kun maatte faae
saare Lidet at bethede. Dette stemmer ogsaa
aldeles med, hvad den nuværende Dverfor-
mhynder i Kjøbenhavn, Etatsraad Lunn, i et af
ham i 1863 udgivet Skrift, har udtalt som
sin Anskuelse, at det kun er den egentlige For-
muesforvaltning, der bør henlægges under den
nye Dverformhunderibestyrelse, men at de øvrige
Functioner, som den ældre Lovgivning har paa-
lagt Dverformhynderne med Hensyn til person-
lige Forhold, bør blive den nye Bestyrelse
uvedkommende. Udvalget har derfor fundet
Anledning til at foreslaae, deels en forandret
Redaction af Begyndelsen af §§ 1 og 2 i Lov-
udkastet, sigtende til nærmere at præcisere, hvad
der skal gaae ind under det nye Dverformhy-
nderi, deels at den fornævnte Bestemmelse i §
2, Nr. 4, om, at Dverformhynderen skal have
Tilsyn med de faste Eiendommes Bestyrelse af
Bærgerne, udgaaer, og endelig, at der efter §
8 indføres en ny Paragraph, hvori fastsættes,
at det skal være den locale Pupilautoritet, hvem
alle de hidtil af de stedlige Myndigheder, Dver-
formhynderne derunder indbefattede, udførte For-
retninger med Hensyn til Forsorgen for de
Umyndige, forsaavidt disse Forretninger ikke
vedkomme den egentlige Dverformhunderibesty-
relse, for Fremtiden skulle paahvile. Udvalget
har ganske i Almindelighed betegnet Skifte-
retterne som den underordnede locale Pupilau-
toritet, og har antaget, at det da ogsaa burde
være en almindelig Regel, at Umyndiggjørelser

og Bærgebestikkelser burde tilfalde Skifteretterne.
Dette medfører vel, hvad nogle af de større
Kjøbstæder angaaer, hvor, efter den bestaaende
Lovgivning, de Dvrigheden paahvilende Func-
tioner med Hensyn til Pupilvæsenet ere
forbeholdte Magistraten alene, en ubethdelig
Afvigelse fra den nu gjældende Ordning; men
foruden at det i sig turde være anbefaleligt
at gjøre Reglerne for disse Forholds Ordning
lige overalt, har det været en vigtig Grund
for Udvalgets Formulering af dets Forslag,
at Regjeringen selv i § 2 af Lovudkastet, inde-
holdende uogle Bestemmelser om Forvaltningen
af Umyndiges Midler, har foreslaaet, at det i
denne Paragraph omhandlede Pupiltilsyn, uden
Hensyn til den nævnte, for Tiden bestaaende sær-
egne Ordning i enkelte Kjøbstæder, allevegne skal
tilfalde Skifteforvalterne eller Skifteretten. I
Slutningen af den af Udvalget foreslaaede nye Pa-
ragraph er det fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt
at tilføie, at forsaavidt ikke de nye Bestemmelser
i sig selv medføre en Forandring, vedbliver
Amtmandens Function som overordnet Pupila-
utoritet usforandret.

Med Hensyn til de andre Endringer i
Udkastet, som Udvalget har meent at maatte
tilraade, skalde man, forsaavidt de ikke blot ere
mindre bethdelige Redactionsændringer, bemærke
Følgende.

Som Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden
har man foreslaaet den 1ste April 1869. Man
har derved Hensyn til, deels at Overgangen
formeentligen bør foregaae omtrent midt imel-
lem 2 Terminer, deels at de nuværende Dver-
mhynderes Regnskaber afflattes den 31te Marts.
Det maa formeentligen anses som en Selvfølge,
at Pensionerne for det nye Dverformhynderies
Embedsmænd, ligesom Beskjæftiggjørelsen af 31te
December 1857 foreskrives med Hensyn til
Pensionerne for Kjøbenhavns Dverformhynderies
Embedsmænd, bør reguleres efter Pensions-
loven af 5te Januar 1851, og navnlig ikke
tør sættes høiere end efter denne Lovs For-
skrifter; men Udtrykkene i sidste Stykke af § 1
synes da mindre correcte og at trænge til en
Forandring. I § 2 vilde det efter Udvalgets
Mening være ønskeligt, at Bestemmelserne, om
hvilke Dverformhunderimidler der skulle bestyres
særskilt, gaves paa en kortere og tydeligere